

## **ДІАГНОСТИКА ІНДИВІДУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ.**

Діагностика індивідуального розвитку припускає постійне спостереження за процесом індивідуального розвитку учнів з метою виявлення його відповідності бажаному результату або первісним припущенням [1. с. 392], ми можемо говорити про здійснення моніторингу індивідуального розвитку учнів. Поняття моніторингу (від лат. monitor – що нагадує, наглядає) означає планомірне діагностичне відстеження процесу індивідуального розвитку учнів. Головним моментом у моніторингу є діагностика динаміки індивідуального розвитку тих, що навчаються, внесення коректив у процес професійно-практичної підготовки, тобто моніторинг включає діагностику, прогнозування й аналіз індивідуального розвитку особистості в процесі професійно-практичної підготовки. Здійснення моніторингу можливо в трьох формах:

- стартова діагностика;
- поточна діагностика;
- підсумкова діагностика.

Суттю моніторингу індивідуального розвитку є систематичне одержання інформації про просування студента в навчальному процесі й реалізації їм своїх потенційних психічних і особистісних можливостей. Це дозволяє розглядати навчальний процес не як масовий, а як індивідуальний процес одержання освіти.

На основі інформаційних вимірів розробляється угруповання студентів. Найпростішим видом рівневого ранжирування усередині груп є виділення трьох основних характеристик учнів:

- такі, що мають високий стартовий рівень;
- такі, що мають середній стартовий рівень;
- такі, що мають низький стартовий рівень.

Це необхідно для того, щоб бачити динаміку просування й досягнень кожного студента в навчальному процесі, виходячи з його стартових можливостей. Тільки при подібному підході ефективність професійно-практичної підготовки може бути об'єктом керування.

Співвіднесення стартових характеристик студентів і їх досягнень у навчальному процесі включає прогнозування й аналіз поточної ситуації. На етапі прогнозування ми припускаємо, що для нормального протікання навчального процесу необхідної стає не тільки реалізація стартового потенціалу, що вчиться, але й створення умов для його розвитку.

Наступний етап моніторингу індивідуального розвитку учнів - аналіз поточної ситуації. Зіставлення рівня поточних (підсумкових) досягнень студента з рівнем стартового потенціалу необхідно проводити конкретно для кожного студента, тому що немає й не може бути усереднених досягнень або можливостей.

Результати діагностики допомагають визначити основні напрямки

індивідуалізованої роботи із представниками кожної із груп студентів. При цьому слід зазначити, що перехід учня на найближчий рівень його розвитку вимагає більших тимчасових і енергетичних витрат, тривалої дослідницької роботи.

Література:

1. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України. – К. : Либідь, 1998. – 436 с.

